

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden penteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Félszáz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Ullstein Adolf.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Karácsonyi iparpártolás.

Irtá: Sassi Nagy Lajos.

Sohasem volt nagyobb jelentősége a karácsonyi iparpártolásnak, mint a mai általános gazdasági pangás szomorú évében.

Mindnyájan tudjuk, hogy rendes körülmények között karácsony előtt részint karácsonyi ajándékok címén, részint szükségleti cikkekért több, mint száz milliót költ el az ország. Még a mai válságos időben is legalább 21 millióra tehető ez az összeg, mert az ország 21 millió lakosából egy-egy koronát mindenki elvásárol.

Okos iparpártolással ebből a pénzösszegekből legalább pár milliót megmenthetnénk.

Mert ne higgyük, hogy a jól szervezett akció határtalan. Péntes példa reá a magyar tanszeriparpártolás, amely a multhoz képest évi ötven millióval gazdagítja a hazánkat.

Közös, vállalt munka tette lehetővé, hogy tanszereket 60 millió helyett már csak tíz milliót adunk a külföldnek; közös, jól szervezett akcióval tehetjük sikeressé a karácsonyi vásárt is.

Szervezkedjünk tehát közösenként, sőt családonként, egyenként.

Minden faluban, hívja össze a népet a község házába a pap, tanító, jegyző, birtokos. Magyarázza meg ott az iparpártolás országos jelentőségét és egyéni hasznát. Fejtse ki,

hogy a mai általános szegénységnek és drágaságnak az évi kétezer milliónyi behozatal a fő oka. Azután vegye a község népét, hogy karácsonyi ajándékok csakis honi tárgyat vásároljon. Az ajándék, a figyelem jele, ajándéknak bármely csinos honi tárgy alkalmas. E téren a luxus magunk és hazánk ellen elkövetett bűn, amelynek már is százezrek a siratói. A községek vezetői szerezzék meg a „Hazai Ipari Beszerzésforrások” füzetes kiadását, — amelynek több mint ötezer föl sorolt készítményéből ki-ki tetszése szerint válogathat.

Ezt a tízfüzethől álló munkát, a kereskedelmi miniszter támogatásával a hazai kereskedelmi- és iparkamarák és a „Magyar Védő Egyesület” adták ki, ez utóbbi bárkinnek ingyen megküldi. (Budapest, Szentkirályi-utca 3.) E címjegyzék alapján egyesült erővel bírják rá a kereskedőket, hogy ezekből rendeljenek ajándéktárgyakat. — De a címjegyzék nélkül is pártolhatjuk a saját iparunkat olyanformán, hogyha minden család mindenkor ott vásárol, ahol tudja, hogy magyar árut kap.

Városokban még könnyebb a szervezkedés. Itt az intelligens társadalom az iparosok, kereskedők bevonásával az időpazarló

formaságok mellőzésével valamely ingyenes teremben könnyen létesíthető karácsonyi vásár. Szükség esetén az is elengedő, hogy ha a kereskedők kirakataikban megjelölik a magyar eredetű cikket.

Igy lehetne karácsony előtt a külföldre vándorló sok sok millióból legalább néhányat megmenteni. Ez a pár millió korona tiszta haszon volna, melyből mind az eladó mind a vevő egyaránt részesülne, mert ez a pénz itt maradna az országban, hogy enyhítse az általános szegénységet.

Vonjuk be e nemes és praktikus mozgalomba a polgárságot, a népet az ifjúságot s tőkép a hölgy közönséget, hogy ne keljen ezt a szerencsétlen 1913-iki évet a végén is húsz-három milliós veszteséggel befejezni.

A mondottak megvalósítására töltözzük tehát az összes illetékesek figyelmét: iparosokat, kereskedőket és a nagy közönséget egyaránt, mert az ő kezükbe van letéve a siker kulcsa.

A szeretet ünnepének közeledtével gondoljunk szeretettel a szegény ország sok ezer szegény iparosára és éhező munkására.

Szervezkedjünk és okosan cselekedjünk, ha egyszer már mindnyájan boldog karácsonyra várakozunk.

◉ ◉ TÁRCZA ◉ ◉

Bánatos levél.

Irtá: Kardos István.

Aranyos Mancika! Esengve kérem,
Olvassa el e pár sor levelem.
Mióta megláttam, alig egy éve,
Bús álmódásu nyugtom nem lelem.
Sápadt lámpám mellett lehajtom fejem,
Égő szememből árad a könnyem . . .
Kinyitva előttem hársönyba kötött
Tépett levelű kis imakönyvem.

Aranyos Mancika! Remeg a kezem,
Amikor készül lelkem írása.
Jaj ha most látná, a rideg szobám,
Mint sir a maga kicsi nótása.
A törött ablakon átfütyöl a szél,
Meg-megrezdül a kép a falon,
Átszalad az álom, lopva titokban
A fehér papíron, hallgatagon.

Aranyos Mancika! Rohan az élet.
Borus álom a falon suhan át . . .
Jéghideg testem majd a temetőben
Hallgatja a fák suhogó dalát,

A szomorú rózsza bús galllya alatt
Emelkedik majd sírom keresztfája.
És reszkető kézzel, könybelábadt szemmel
Fehér őszirózsát ültet maga rája.

Zenéjét irtá: Pongrácz István.

Szép Kata.

Irtá: Ifj. Száder Gyula.

Barsban, fenyő — s hűkardóval körül-
vett hegytetőn, az irtáson van egy nagyon
fura „városrés”, az alatt, völgykattanban
meghuzódó csöppnyi hányavároska (névét
ellitkolom) egyik „külvárosa” Bükkös.

Alig pár ház, pár nyomorult viskó, csupa
hányásnéplakta kidült-bedült rozoga tákol-
mány.

A nemesen érező városatyák jóvoltából
ingyen kaptak telket a város erdejében, akadt
odafenn kő is, fa is s felépitgettek kuny-
hócskáikat a hányaváros igazi szegényei: a
bányamunkások: úgy, ahogy . . .

Elbeszélék valamit.

Élt Bükkösön — nem is oly tulságos
régen — egy öreg bányász és az ő féltett
kincsecskéje, az ő szeme fénye, szép Katája.
A menyecske alig lépegetett a húszban, az

öreg már a hatvan évet is messze hagyta.

Nem lehet csodállani, én sem csodálko-
zom, ha szép Kata még százszorta szebb
akart lenni, mint aminő. Tetszeni kívánko-
zott a lángoló vérű hevégyerekeknek . . .
De ez mellékes.

. . . Ott kezdem el, hogy piros pün-
kösd napján, kora reggel, eldördültek az
első mozsárlövések.

Lenn a városban ünnephez készülődnek.
Zugnak, bugnak az öblös hangu harangok,
bivják a hívőket imádatra.

Csattos imádságos könyvét szorongatva
kebelén, szaporán halad szép Kata Bükkös-
ről, a lejtőn . . . Közben igazgatja fehér kö-
tőcskéjét, keményített ingújjá gyűrődött csip-
két, sárgás-pirosas vállkendője rojtját; szépen
simogatja az imádságos könyvében takarga-
tott csipkés kendőcskét s igyekszik tovább.

Tavaszi szellőcske szökdécsel a lombok
közt, az erdő sejtelmesen sutlog, titkolódzik.
A fölftalan égboltra lassan felsétáló nap su-
garai mosolyogva kandikálnak ki a szellőtől
megcirógatott, szendén, szemérmesen bu-
zódozó levelecskéik mellett támadt kicsi ré-
sen . . .

És szép Kata már a fele útján van. A

Községi jegyzők kitüntetése.

Már többször megemlékeztünk arról, hogy mintegy másfél év előtt megalkotott törvénnyel a földmivesek részére olyan nyugdíj-intézmény állított fel, melyben legalább 10 évi tagság után mindenkinek 65 éves korától kezdve haláláig kijár az állandó biztos nyugdíj, tekintet nélkül arra, hogy az illető akkor tud-e még dolgozni avagy nem: — amikor meghal a tag családja még egyszer megkapja egy évi nyugdíját egy összegben, és ezen felül a tag baleseti ellen is biztosítva van.

Hogy ez az állami intézmény, mely a Földmivesek nyugdíja név alatt nyert a község előtt polgárjogot, az érdekelteknek mily rokonszenvével találkozott, annak legjobb bizonyítéka, hogy több mint másfél éves fennállása óta máris jóval több mint 21 ezer tagot számlál. Csendben, minden hivalkodás nélkül folytatva áldásos működését egyszerűen az igazság meggyőző erejével hódította meg a földmivesek, gazdák és gazdasági munkások jobb elemeit zászlaja alá.

A magyar földmivesben kétségkívül meg van a józan ítélő tehetsége arra, arra, hogy szeretettel csatlakozzék ahhoz, amit magára és családjára nézve áldásosnak ismer fel.

Mihelyt tehát a mostani tagok közül az öregebbek egy évtized múlva mind nyugdíjba kerülnek, nincs kétségünk az iránt, hogy minden egyes példa száz meg száz követőt fog maga után vonzani. De addig is míg e kézzelfogható példák az ország minden vidékén meglesznek, azoknak, akik a magyar földmives hivatott szellemi vezetői, kik közül első sorban a felkészettek, községi jegyzőket és tanítókat említjük fel, ha hűveiknek és községük lakosainak javát akarják, nemes feladatát képeznék, hogy erről az intézményről, melyet az állam áldozatokkal a magyar földmives jóvoltáért állított fel, a földmiveseket felvilágosítsák.

Az élethivatás ezen nemesebb értelemben való felfogásának fényes bizonyítékát adta a somogyvármegyei Látrány község körjegyzője, Takács István, ki átérzve a föld-

mivesek nyugdíjának nagy jelentőségét, minden alkalmat megragadva oly buzgalommal és odaadással magyarázta lakostársainak ez intézmény áldásait, hogy fáradozásának a legfényesebb sikere lett, mert a községi földmives lakosságának ugyyszólván egész színét javát megnyerte a nyugdíjbiztosítás eszméjének.

Bár e lelkiismeretesen gondolkodó tisztviselőnek legszebb jutalma az a tudat, hogy azt a száznál máris több embert, akil a tagok közé felvett, az ő jó tanácsa fogja 65 éves korában biztos nyugdíjhoz juttatni, önzetlen fáradozásáról azonban a földmivelésügyi minister ur is tudomást szerzett és Takács Istvánt teljes elismerésének nyilvánítása mellett 200 korona jutalommal tüntette ki.

Ez a példa magában Somogyvármegyében sem áll már egyedül. Alig egy-két hó előtt ugyanilyen kitüntetés érte Szabady Bélát, Városhidvég község körjegyzőjét, akinek jóakarattal teljes buzdításaira községeiből — közel másfélszáz földmives szerezte meg a nyugdíjról való gondoskodás áldását.

Ha nemcsak vidékenként egyes községi jegyző urak, de az ország minden részében a magyar társadalomnak mindazon tagja aki tud a földmivesek nyugdíjának intézményéről a akinek alkalmá van a földmivesekkel közvetlenül érintkezni, vagy pedig foglalkozása erre egyenest hivatottá teszi, feladatául tűzné ki, hogy kínálkozó alkalmakkor az érdekelteknek a jövőről való gondoskodás ezen alkalmasabb módját figyelmébe ajánlja, akkor nem lehetne kétségünk afelől, hogy egy-két évtized alatt nem lesz a falukon szomorú öreg ember, aki a megélhetés nehéz gondjaival küzd, hanem a munkában gondoskodásban elköltött évek után az előregedéssel együtt fog járni a gondoktól mentes megelégedés.

Hirdetések

**jutányos áron felvételnek
lapunk kiadóhivatalában.**

És szép Kata már a fele útján van. A „Mária kis kápolnához” ért. Egy másik erdei ut kereszteződik itt, mély kátyus kocsit, erre járnak tengelyen Bükkösről . . . A keskeny nyom itt megszakad, a kocsitón kell folytatni az utat, ha a völgybe akar jutni. De előbb Kata megáll. Ovatosan lesködik, nem-e látják; majd a kápolnához sompolyog s az üvegajtócskán lopva betekint. Szép piros koszorúcskát hozott valaki megint, szép Katának legszebb gyönyörűségére. Keze remeg . . . De ő azért nem fél . . . Merészen, most már habozás nélkül nyitja ki az üvegajtócskát s letép egy piros rózsát, szép piros rózsácskát; aztán még egyet, még egyet . . . Édes izgatottság fogja el. Lázasan csukja vissza az ajtót s meghúzódik a sűrű bozótban, ahol biztonságban lehet, ahol nem háborgatják . . . És előkerül a türelmetlenül emelkedő, pihető kehlen rejtgetett kicsi tükördarab. Piros ajkhoz szuritja a rózsát, hogy még annál is szebb, igazibb rózsákat hamisítson az arcára. És mikor megtette, megnézi magát jól. Mosolyog is, hunyorint is a tükörbe, eligazgatja fejedője alól arcára hullott fekete hajszálait s kék szeme tulboldogan felragyog . . . Szép

lettél Kata, igazán szép lettél . . . Kitép a kátyus kocsit, még egyszer ráveti tekintetét a kápolnácskára és aztán tovább megy . . . Gyorsan halad. Akarja, hogy minél előbb lássák szép Katát, a piros arcú, kék szemű Katát . . .

. . . Egy hét sem mulik, péntek van éppen, Kata megivt csak lenn jár a városban — amit soha se tett eddig — piros selem papirost vásárolni.

Odamenet is, visszajövet is messze kerül el a kápolnácskát. Valami nem hagy neki nyugtot, valamitől mintha félne.

Othun egyik öreg szomszédaszonyukat tiszteli meg szokatlan látogatásával, kikönyörgi szépen, segéljen neki papirt sodorintni, rózsákat formálni, kis koszorút kötni: egyet ő is akar adni a kis kápolnába . . .

— Hát már olyan hívó lettél, te Kata? Faggatja az öregasszony eltitkolhatóan csodálkozás.

— Talán nem az voltam eddig, néném?

— Bizony nem voltál. Mindenki tudja, hogy nem voltál. Ne is tagadd . . .

— Pedig akkor rosszul tudják . . .

— Ugyan miért hazutolsz meg engem? Öreg vagyok én már hozzád. Ne vétekez

● ● HIREK ● ●

Eljegyzés. Ifj. Szóder Gyula, (Ipoly-ság) lapunk munkatársa, folyó hó 6-án tartotta eljegyzését Ujbányán, Pritz Joldnkával, Pritz Mátyás ujbányai nyugalmazott kántortanító kedves leányával.

Új ügyvéd. Dr. Alács Kálmán, — Alács Imre polgártársunk fia — városunkban ügyvédi irodát nyitott.

Színészet. Könyves Jenő, országoshírű első magyar staggione szintársulata mégis csak felkeresi városunkat. A jövő hét folyamán lesz az első előadás. — Színre kerül: „Halló” szenzációs ujdonság. Szécsényben leendő két heti vendégszereplését Könyves színigazgató azért valószínűsítette meg, mert általános közkívánatra ismét meghívta a ballassagyarmati község, — kik a közelmúltban oly szeretettel támogatták a jeles szintársulatot, hogy — Könyves színigazgató elfogadta a meghívást s máris igen szép bérlettel várják és előreláthatólag a legjobb szennak néz elébe. A társulat jelenleg Salgótarjánban aratja diadalait, ahol szintén meg kell hosszabbítani a szennak.

A „Salgótarján és Vidéke”-ből közöljük az alábbiakat:

Az az érdeklődés, a mely az első magyar staggione szintársulat salgótarjáni vendégszereplését kíséri figyelemmel, immár valószínű fogalomná lett. Fogalomná, a mely azt az örvendetes eseményt tudatja velünk, hogy a szintársulat olyan kulturális célt szolgál, a melyet más szintársulat nem igen rendelkezik.

Salgótarján községének valóban hálával s anyagi segítséggel kell könyves Jenő vendégszereplését támogatni, mert ilyen klasszikus műsorú és ilyen elsőrendű erőkből álló szintársulat még nem működött városunkban. Salgótarján színházlátogató intelligens községe nagyon kritizálva, mondhatni, nagyon hővösen szokta fogadni a vendégszereplő szintársulatot. Nehezen meleg-

azzal is . . . Amugy is nagy vétek terheli a lelked . . . Hej, meg ver még az Isten gonoszságodért . . .

Kata nem felel, az öreg asszony csak tovább beszél.

— Azzal kellett javítani a képed; a kis kápolnából lopkodni a papiros virágot? Ne tagadd, rád lestek . . . Hej megver még az Isten meglásd . . . Mindhiába viszed a koszorút, nem teszed te soha jóvá . . . Régen vétkeszel már . . . Fekete a te lelked, nagyon fekete . . .

Szép kata nem szól, csak elfedi kötőjével arcát és zokog.

— . . . Meggyóntad-e nagy bűnöd a papnak?

— Soha . . .

— Látod, ezt kellett volna . . .

— Majd . . .

— Halogatsz? Bűnös teremtés, ugy látom neked a szép szó nem ér.

Sajnálak szegény, . . de nem segíthetek rajtad . . .

Es ez alatt már sodorintják a papirost, formálják a rózsácskákat, összekötögetik . . . Koszorú készül; szép, piros, papiros koszorú . . .

A bűnös alig szól. Olykor megrezzen,

sük fel, de ha egyszer megtört a közönyös-ség; úgy valósággal a szívébe zárja a szereplő szintársulatot. — A mostani társulatról csak egy kritika van, hogy: elsőrendű erőkből összeállított szereplőkkel klasszikus, a legkényesebb izlést is kielégítő műsort játszik végig.

Pintér Dező, titkár kit városunkban is előnyösen ismernek, megérkezett bérletgyűjtés végett, mert csakis támogatás mellett jöhetnek be. Szelvények is lesznek kibocsátva. Bérlet utólag is fizethető.

Gondozzuk rétjeinket. A római nemzetközi mezőgazdasági intézet közleményei legutóbbi számában ismerteti a karintiai havasi legelőknél végzet műtrágyázási kísérletek eredményeit. E havasokon az istálló trágyával egyedül, vagy műtrágyával egyedül, vagy a kettő keverékével trágyázva, az átlagos termések hektáronként 1908-ban 969 kg.-ról 2730 kg.-ra, 1909-ben 1100 kg.-ról 3010 kg.-ra, 1910-ben 1759 kg.-ról 2678 kg.-ra, 1911-ben 2460 kg.-ról 3530 kg.-ra 1913-ban 1335 kg.-ról 2139 kg.-ra emelkedett, s a 12 rét közül nem egy ötszörös-hatszoros termést adott a műtrágyázás következtében, s a termelt széna minőségileg is sokat javult. Most volna nálunk is annak az ideje, hogy gazdáink rétjeiket és legelőiket keresztül-kasul megboronálják, s káliszuperfoszfáttal beszórják, s így azok termését már a jövő évben megkétszerezzék.

A Nógrádvarmegye Gazdasági Egyesület. Balassagyarmaton 1913. évi december hó 15-én délelőtti 11 órakor a vármegyeház kistermében tartja őszi rendes közgyűlését.

Amerikai pénz. Lapunk múlt számában hirt adtunk arról, hogy Lovcsányi Géza, — helybeli illetőségű — volt szobafestő segéd a helybeli ág. ev. templomban a perselyt feltörte. Ez a hosszúkezü földünk most újabb hirt ad magáról, mint a „Nógrádi Hírlap” közli; a balassagyarmati vasuti állomáson egy Amerikából visszavándorolt embernek lopta el a pénzét. Most a b.-gyarmati fogház érdemes lakója.

ijedten tekintget széjjel. Valami nem hagy neki nyugtot, valamitől mintha félné . . .

. . . Reggelre szép Katát nem lelik sehol. Csak úgy dél felé vetődik fel a hír, hogy mégis csak megkerült. Odalent a kápoluánál akadtak rá, de már nincsen benne egy szemernyi élet . . . Egy öreg bükkfa lehajló galylyára felakasztotta magát

Ez a hír kicsit elszomorította a bükkösieket. Mert akárhogy is, büszkék voltak szép Katára. Közülük velő volt és még lenn a városban sem akadt neki mása. Akárhogy is, de kár érte . . .

És a kápolnácskában, a „Jourdesi Mária” porcellán szobrocska körül rózsák nyílnak, messziről pirosuló papir rózsácskák . . .

. . . Akkor volt ez éppen, amikor Bükkösön egy hevérgyerek ráunt a kedvesére . . .

**Egy hálószoba
bútor
azonnal eladó.**

Klein Henrik porcelánkereskedőnél, Helyben.

Épül a kékkeői vasut. A Balassagyarmat—kékkeői vasutvonal építése a legkomolyabb megvalósulás stádiumába jutott. A vasutépítő társaság főmérnöke Tarjas Sanoor és ügyésze dr. peszerényi Szilágyi Dező, balassagyarmati ügyvéd a kisajátítási eljárást már meg is kezdték és mihelyt a kisajátítás befejezést nyer, a társaság azonnal még a jövő év őszen valószínűleg már a forgalomnak is átadható lesz. A hír meggyeserte őszinte örömet és meglegedést kellett és különösen Balassagyarmat városa ez, amelynek fejlődéséhez ez új vasutvonal igen nagy mértékben hozzá fog járulni.

CSARNOK.

Kenyeret lopott . . .

(Dualszky Elemérnek)

Kenyeret lopott egy kis gyerek.
Most a rendőrség előtt áll
S félelmében megremeg
A kis gyerek, a kis gyerek.

Nos hogy volt? Beszélj el lassan,
Szép csendesen és értelmesen,
Hogy minden szavad meghalhassam. —
Mondta a kapitány úr.

— Úgy volt kérem, — kezdi a gyerek
— Hogy eddig mindig volt ebédünk,
Vacsoránk játékunk nekünk.
Aztán az apánk részeges lett.
Előünk mindent eleveit,
Előünk mindent elivőt,
Nekünk csak maradékot dobott.
S ki vigyázott ránk? . . .
Csak a jó Isten meg az anyánk,
Akit alig néhány hete,
Szegény szomszédok közt sirva
Betettünk a hideg sirba . . .

. . . Aznap este
Őcsém a szomszédot leste,
Nem jön e haza?
Én bemásztam az ablakon
Az asztalon egy kenyérhalom
S elvettem egyet . . .
Tovább nincsen,
Most már megvolt a drága kincsem.

S mikor hazajött az apánk
Kettétört rajtunk meggyfa botja,
— Galád! — mondta, — az ki a másét lopja.
Egyszerű kis história, a kapitány úrnak
A jó isten tudja, mi van vele
Valami esett a szemébe.

Kardos István.

Szerkesztésért felelős a Kiadó.

933—1913 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1913. évi 10880. sz. végzése következtében Dr. Kertész Arnold szécsényi ügyvéd által képviselt „Szécsényi Népbank r. t.” javára 324 kor. s jár erejéig 1913. évi október hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 780 koronára becsült következő ingóságok u. m. egy borjú, egy tehén, két sertés és egy kocsi stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1913. évi V 4771 sz. végzése folytán 324 kor. tőkekövetelés, ennek 1913. évi december hó 4-ik napjától járó 6 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltó-díj és eddig összesen 83 kor.-ban bíróilag már megállapított költségek és 2 korona 20 fill. árverés kifizetési-díj erejéig Szécsény-halászában leendő megtartására 1913. évi december hó 30-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitzetlik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1913. dec. hó 5-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

1107—1913 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1913. évi 10384 számú végzése következtében Dr. Gutfreund Emil szécsényi ügyvéd által képviselt Lövinger Samu sipeki lakos javára 390 K. s jár erejéig 1913. évi okt. hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 900 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 2 pej ló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1903-ik évi V 412/1 számú végzése folytán 390 K. tőkekövetelés, ennek 1913. évi augusztus hó 26 napjától járó 6 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltó-díj és eddig összesen 172 kor. 50 fill.-ben bíróilag már megállapított költség és 2 kor. 20 fill. árverés kifizetési díj erejéig Varsányban leendő megtartására 1914. évi január hó 2-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitzetlik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913. évi december 12-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

**Művészies kivitelű
üzleti reklám-naptárakat
cégnymással
jutányos áron szállit:
GLATTSTEIN ADOLF
Szécsény.**

==Csillogó karácsonyfa-diszek==
karácsonyi- és újévi ajándéknak
== alkalmas tárgyak ==
== dus választékban kaphatók: ==
 Glattstein Adolf könyv- és papíráruházában, Szécsény.

KÓSA JÁNOS
 úri- és női cipész
 Szécsény, Rakóczi-út 87. szám.
 (Barok-féle ház.)

Figyelmeztetés.

Tisztelettel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét hogy a közelgő karácsonyi és újévi ünnepekre

ha jó, szép, tartós- és olcsó cipőt kíván,

úgy cipő szükségletét sziveskedjek
 ◎ ◎ cégemnél beszerezni. ◎ ◎

Egyben felkérem, hogy b. megrendelését sziveskedjek mielőbb beadni, mivel az ünnepek előtt munkatorlódás következtében nem lenne módomban a tömeges megrendeléseket kellő időben szállítani.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

KÓSA JÁNOS,
 úri- és női cipész.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írásszer- s papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-arudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRADMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó arakon.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomatványokból.